

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/262/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111208729
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1111208729.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci navrhovateľa: V. Š., C. XXX/XX, B., zastúpený: JUDr. Lubomír Müller, advokát, Symfonická 1469/9, Praha, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie 181,91 EUR s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 12C 46/2011-57, zo dňa 14. marca 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 14.03.2012, č.k. 12C 46/2011-57 potvrdzuje.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 181,91 EUR spolu s 9 % úrokom z omeškania od 11.11.2010 do zaplatenia titulom odškodnenia za náklady právneho zastúpenia v konaní. Dôvodil, že v predmetnom konaní sa navrhovateľ domáhal odškodnenia za zaplatené trovy právneho zastúpenia v konaní o vydanie veci po skončení rehabilitačného konania podľa zákona č. 119/1990 Zb. za 1 úkon právnej pomoci v zmysle § 12 ods. 3 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/204 Z.z. vo výške 67,33 EUR a za cestovné náklady za cestu Košice - Michalovce -Sobrance a späť vo výške 114,58 EUR, spolu vo výške 181,91 EUR. Svoje rozhodnutie odôvodnil po právnej stránke § 19 ods. 3 a § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. v znení noviel a na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ je synom nebohého Q. Š., ktorý bol rozsudkom bývalého Okresného súdu v Michalovciach sp. zn. 2T 94/1984 zo dňa 05.03.1984 odsúdený pre trestný čin marenia dozoru nad cirkvami a náboženskými spoločnosťami podľa § 178 Trestného zákona a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 188 mesiacov a uznesením č.k. 2T/94/1984, súd rozhodol o zhabaní doličných vecí zaistených pri domovej prehliadke. Q.Á. Š. bol účastníkom súdnej rehabilitácie podľa zákona č. 119/1990 Zb. a Okresný súd Michalovce uznesením sp. zn. 1Rt 1001/91 zo dňa 19.12.1991, právoplatným dňa 24.12.1991 odsudzujúci rozsudok a s ním aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento rozsudok obsahovo nadväzujúce zrušil a trestné stíhanie proti Q. Š. zastavil. Ďalej mal za preukázané, že uznesením č.k. 2Nt 12/2006 zo dňa 11.02.2008, nariadil Okresný súd Michalovce vrátiť navrhovateľovi zhabaný spisový materiál a knihy, s uvedením 47 položiek a uznesením sp. zn. 2Nt 12/2006 zo dňa 06.03.2009 podľa § 19 ods. 3 písm. b/ zák. č. 119/1990 Zb., priznal trovy obhajoby za 2 úkony právnej služby, v celkovej výške 101,50 EUR, pričom týmto bolo rehabilitačné konanie Q. Š. skončené. Ďalej dôvodil, že navrhovateľ dňa 27.04.2010 v Štátnom archíve v Košiciach, pobočka Michalovce, fyzicky prevzal zachované veci obsiahnuté v uznesení sp. zn. 2Nt 12/2006 zo dňa 11.02.2008, čo potvrdil písomne, pričom účasť právneho zástupcu pri preberaní zhabaných vecí z preberacieho protokolu zo dňa 27.04.2010, nevyplýva. Uviedol, že navrhovateľ požiadal odporcu o odškodnenie za náklady

právneho zastúpenia pri vydaní zhabaných vecí, pričom odporca rozhodnutím č. 18780/010-531/2 zo dňa 05.03.2012 tejto jeho žiadosti nevyhovel. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal úhrady ďalších trov, trov právneho zastúpenia v konaní o vydanie vecí po skončení rehabilitačného konania, ktoré nemajú oporu v zákone č. 119/1990 Zb. a preto návrh zamietal. Zároveň uviedol, že účasť právneho zástupcu pri odovzdávaní zhabaných vecí nebola v konaní preukázaná.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho skutkového i právneho posúdenia veci. Uviedol, že potreba právnej pomoci trvala aj potom, keď rehabilitačné konanie podľa zákona č. 119/1990 Zb. skončilo a súd rozhodol dňa 06.03.2009 o nákladoch konania podľa § 19 ods. 3 písm. b/ tohto zákona. Mal za to, že účasť právneho zástupcu pri preberaní vecí dňa 27.04.2010 možno preukázať zápisom z tohto dňa, výpoveďou navrhovateľa, jeho právneho zástupcu aj podpísanej pracovníčky. Uviedol, že celý prípad vznikol v dôsledku nezákonného konania štátu, a preto má navrhovateľ právo na náhradu trov konanie nielen v samotnom rehabilitačnom konaní, ale aj vo vykonávacom konaní, t.j. pri preberaní vecí v zmysle čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu v plnom rozsahu vyhovie.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že súd prvého stupňa vykonal potrebné dokazovanie, výsledky ktorého náležite vyhodnotil a následne vo veci aj správne rozhodol. Uviedol, že navrhovateľ v odvolaní neuvádza také nové skutočnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozsudku.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne a právne správny potvrdiť.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v intenciách § 219 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa vykonal v prejednávanej veci v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu navrhovateľa, ako aj posúdenie opodstatnenosti argumentácie odporcu, na ktorej založil svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správny skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že neboli splnené zákonné predpoklady pre náhradu ďalších trov v zmysle § 19 zákona č. 119/1990 Zb. a svoje závery aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, keď podrobne, logicky a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil svoj postup a uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, a tak po stránke skutkovej, ako aj právnej a teda jeho odôvodnenie je dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii, trovy obhajoby uhrádza štát:

- a) v konaní podľa § 3,
- b) ak sa zistilo, že návrh je aspoň čiastočne dôvodný,
- c) bez ohľadu na výsledok konania, ak sa konanie začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii, nárok na odškodnenie zahŕňa najmä:

a) náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 2500,- Kčs, pokiaľ poškodený nepožiada, aby sa mu namiesto tejto náhrady poskytla náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody podľa všeobecných predpisov,

b) náhradu škody na zdraví, ku ktorej došlo v súvislosti s väzbou alebo výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ táto náhrada nepatrí podľa iných predpisov,

c) náhradu trov trestného konania vo výške 200,- Kčs, výkonu väzby vo výške 600,- Kčs za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 150,- Kčs za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov,

d) náhradu zaplatených trov obhajoby v pôvodnom trestnom konaní,

e) náhradu zaplateného peňažného trestu alebo úhrnu vykonaných zrážok z odmeny za prácu pri výkone trestu nápravného opatrenia.

V danej veci sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplata sumy 181,91 EUR s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11.11.2010 do zaplata titulom náhrady nákladov právneho zastúpenia v konaní o vydanie veci zo dňa 27.04.2010.

Zo spisu mal odvolací súd za preukázané, že uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 11.02.2008, sp. zn. 2Nt/12/2006 bolo nariadené navrhovateľovi vrátiť zhabaný spisový materiál a knihy, celkovo 47 položiek a uznesením sp. zn. 2Nt 12/2006 zo dňa 06.03.2009 mu Okresný súd Michalovce priznal trovy obhajoby v celkovej výške 101,50 EUR, čím bolo skončené rehabilitačné konanie Q. Š. - otca navrhovateľa. Ďalej mal súd za preukázané, že navrhovateľ si dňa 27.04.2010 v Štátnom archíve v Košiciach prevzal časť vecí, ktoré boli obsiahnuté v uznesení sp. zn. 2Nt 12/2006 zo dňa 11.02.2008. Rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zn. 18780/010-531/2 bola navrhovateľovi priznaná náhrada materiálnej škody v celkovej výške 203,- EUR za zvyšné veci, ktoré neboli v štátnom archíve nájdené, pričom Ministerstvo spravodlivosti SR nevyhovelo jeho žiadosti o náhradu nákladov právneho zastúpenia vo výške 181,91 EUR, nakoľko ich nepovažovalo za účelne vynaložené.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že náhrada nákladov právneho zastúpenia pri vydaní zhabaných vecí vo výške 181,91 EUR nemá oporu v zákone č. 119/1990 Zb., nakoľko § 19 ods. 3 zákona č. 119/1990 Zb. presne vymedzuje, ktoré trovy obhajoby uhradza štát. Vzhľadom na to, že rehabilitačné konanie po nebohom Q. Š. bolo právoplatne skončené, nebolo mu možné priznať náhradu nákladov právneho zastúpenia pri vydaní zhabaných vecí dňa 27.04.2010. Zároveň odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že asistancia právneho zástupcu pri vydaní veci zo štátneho archívu podľa jeho názoru nebola potrebná, a teda nejde ani o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia.

S poukazom na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní plne úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. chýbal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.